

sterens opfattelse, at det ville være et brud på samtlige regler, hvis én magt alene kan vælge at udløse en krig uden om de spilleregler, verdenssamfundet har aftalt?

Kl. 13.30

Holger K. Nielsen (SF):

Det er da korrekt, at der skal holdes et møde, og det er da også korrekt, at der skal laves en analyse af det, våbeninspektørerne kommer tilbage med, men det afgørende spørgsmål er jo: Er afholdelse af et møde et tilstrækkeligt grundlag for at argumentere for, at man forbliver på FN-sporet og går i krig på det grundlag, eller skal der en ny resolution til? Det er jo det, hele debatten går på.

Konflikten mellem Frankrig og USA går jo ikke mindst på spørgsmålet, om der skal vedtages en ny resolution, hvorved der vil blive mulighed for, at Frankrig nedlægger veto. Det er også det, Tyskland siger. Hvor står den danske regering?

Det er da helt mærkeligt, at spørgsmål, som har været diskuteret i andre europæiske lande, og som den tyske kansler, som den franske udenrigsminister, den franske præsident, som stort set alle europæiske lande kan forholde sig til, kan den danske regering overhovedet ikke forholde sig til.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Der skal da ikke være nogen tvivl om, at det er min klare opfattelse, at det for tydelighedens skyld ville være ønskeligt, såfremt yderligere skridt skal tages, at det er baseret på en ny FN-resolution, men når jeg bruger den formulering, er det, fordi man jo rent faktisk i fortiden har brugt forskellige andre redskaber. Vi har nu en situation her, hvor det drejer sig om at opbygge et maksimum af pres på Saddam Hussein, så han forstår, at han ikke kan lege kispus med det internationale samfund. For at undgå krigen er det vigtigt, at han forstår, at det er alvor, og at det kan gå galt for ham, hvis ikke han retter sig efter det internationale samfund, for så tror jeg nemlig, at han vil rette sig efter det.

I sådan en situation synes jeg altså, det er vigtigt, at man ikke låser sig fast på, nøjagtig hvilken konstruktion man vil vælge, bl.a. fordi man i fortiden har valgt forskellige konstruktioner. Vi kan også se, at den tidligere regering tilbage i 1998 har baseret dansk deltagelse i en Irakaktion på andet end en ny resolution i FN's Sikkerhedsråd. Så det er set før.

Jeg synes måske, det er det klareste, hvis man gør det, men jeg synes bare ikke, man på nuværende tidspunkt skal svække presset på Saddam Hussein ved at låse sig fast på bestemte modeller.

Villy Søvndal (SF):

Tak for det sidste svar, som jeg egentlig synes gjorde det meget tydeligt, hvor statsministeren står i denne her debat, og der er jo ikke noget forkert i at have et standpunkt, vil jeg gerne sige til statsministeren; jeg vil bare konstatere, at det er et helt andet standpunkt end det, franskmændene har og det tyskerne har. Det er også legitimt nok.

Derfor er det jo heller ikke nogen ond beskyldning, at statsministeren befinder sig i nærheden af Blair og Bush og Sharon, de allierede i det her spørgsmål. Sådan er virkeligheden simpelt hen bare. Når statsministeren nemlig siger, at det ville være ønskeligt med en ny FN-resolution, så er bisætningen, der aldrig kom: men kan det ikke lade sig gøre, så giver vi grønt lys til, at det sker alligevel.

Det er vel hensigten med den meget indirekte sætning, statsministeren sagde, for ellers ville statsministeren have sagt det tydeligt: Det ville være illegitimt, og vi vil advare imod fra dansk side, at man indleder en krig uden en ny FN-beslutning. Det sagde statsministeren ikke, og jeg tror, statsministeren vælger sine ord med omhu.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Det sidste kan jeg absolut bekræfte, men det første må jeg klart afvise. Der ligger ikke i min formulering en accept af, at så gør vi det bare alligevel, som hr. Villy Søvndal fik det udlagt til. Jeg har klart sagt, og jeg gentager det gerne, at hvad der end måtte være nødvendigt at foretage af skridt for at sikre, at Saddam Hussein overholder FN-resolutionerne, så skal det være forankret i FN.

Det, jeg bare ikke vil låse mig fast på, er den juridiske model for den forankring, fordi man i fortiden har brugt så mange forskellige, og så synes jeg, det vil være helt tosset i en fase, hvor det gælder om at have maksimum af pres på Saddam Hussein, at låse sig fast på bestemte modeller. Det er alene det, der ligger i det.

Jeg gentager: Det er klart regeringens opfattelse, at hvad der end skal foretages, skal det være forankret i FN.

Hermed sluttede spørgsmålet.